

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Π. ΦΥΣΣΑ: ΚΡΥΒΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ "ΧΡ. ΑΥΓΗΣ" ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΘΩΩΣΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΧΡ. ΑΥΓΗ

Οι δύο "πάσες" του πολιτικού συστήματος στους ναζιζδες: Η σοβινοφασιστική αλλαγή του ονόματος μιάς αλλής χώρας και η προβοκατόρικη δήθεν αντιναζιστική βία

Όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα θέλουν νόμιμη αυτή τη ναζιστική δολοφονική συμμορία. Γι αυτό κυβέρνηση και αντιπολίτευση έχουν κρύψει εντελώς τη δίκη της από το λαό, δηλαδή από όλα τα κανάλια, ιδιαίτερα από τα 4 κυβερνητικά που δεν μπορούν να επικαλούνται την όποια ακροαματικότητα, έτσι ώστε να μην εμφανιστεί ο απάνθρωπος, ρατσιστικός και χιτλερικός χαρακτήρας της. Έτσι επίσης διευκόλυναν τους ναζιζδες να τρομοκρατούν τα θύματα τους και αυτούς που τόλμησαν να καταθέσουν σαν μάρτυρες. Ταυτόχρονα, πάλι με πλήρη διακομματική πολιτική κάλυψη και την ανοχή της πολιτικής αγωγής έχει παραταθεί η δίκη με άπειρες αχρείαστες διακοπές ώστε να χαθεί κάθε ενδιαφέρον για αυτήν, αλλά και να κυκλοφορούν εντελώς ελεύθεροι οι φονιάδες και μαχαιροβγάλτες με το αίμα των χιλιάδων θυμάτων στα χέρια τους, και να συνεχίζουν να τρομοκρατούν μετανάστες και αντιφασίστες ενώ οι αρχηγοί της συμμορίας

κάθονται στα έδρανα της ελληνικής Βουλής, ατιμώρητοι προκαλούν τους πάντες και βέβαια νομοθετούν!

Τα κοινοβουλευτικά κόμματα ομόφωνα, με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ, προστατεύουν πολιτικά αυτή τη δολοφονική συμμορία πάνω απ όλα με το να επιμένουν κόντρα σε κάθε συνταγματική αρχή ότι αυτή πρέπει να παραμείνει σαν ένα νόμιμο κόμμα, όση ρατσιστική και χιτλερική βία και αν ασκεί. Την προστατεύουν γιατί όλα σε επίπεδο ηγεσίας λίγο ή πολύ προωθούν σταδιακά στη χώρα τις πολιτικές και οικονομικές θέσεις του νεοναζιστικού ρωσο-κινέζικου ιμπεριαλιστικού άξονα και των δυτικών φιλικών προς αυτόν μονοπωλίων και συμβαίνει αυτή η συμμορία-κόμμα να είναι το πιο ανοιχτά ρωσόφιλο από όλα τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα.

Εδώ δεν πρέπει να μπερδεύεται κανείς από τον ξαφνικό αντιρωσισμό και τη φαινομενική φανατική αμερικανοφιλία της κυβέρνησης Τσίπρα. Αυτή η στάση (την ώρα που η πόλη της Θεσσαλονίκης, κεντρικά τηλεοπτικά κανάλια και ποδοσφαιρικά γήπεδα παραδίδονται στον ποινικό ολιγάρχη Σαββίδη) στοχεύει κυρίως στο να διευκολύνει τη ρωσόφιλη προεδρία Τραμπ να επιτίθεται όλο και περισσότερο οικονομικά και πολιτικά στην Τουρκία ώστε να την οδηγήσει για τα καλά στα χέρια της Ρωσίας και να τη βγάλει από το ΝΑΤΟ.

Για να καθησυχάζει λοιπόν εκείνες τις πολιτικές τάσεις των ΗΠΑ, κυρίως τις λιγότερο υφεσιακές απέναντι στη Ρωσία, που ανησυχούν από μια αποχώρηση της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ η κυβέρνηση Τσίπρα εμφανίζει την Ελλάδα σαν μια πειστική εναλλακτική «αντιρωσική» κεντρική βάση των ΗΠΑ στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή. Ο καθησυχασμός γενικά της Δύσης είναι και η βαθύτερη αιτία της «στρατηγικής» φιλίας του ως χθες αρχι-αντισημιτικού (ως τάχα αντισιωνιστικού) ΣΥΡΙΖΑ με το Ισραήλ.

Μπροστά στις πανευρωπαϊκές διαμαρτυρίες που κορυφώθηκαν το 2013 γιατί μόνο η χώρα μας είχε στη Βουλή της μια τόσο ανοιχτά ναζιστική και ματοβαμμένη συμμορία, το διακομματικό καθεστώς υποχρεώθηκε να προχωρήσει στις διώξεις κάποιων ηγετικών στελεχών της. Όμως συνέχισε να διατηρεί τη νομιμότητα της ΧΑ επειδή αυτή η νομιμότητα είναι απαραίτητη για την πλατεία επιρροή της συμμορίας στην καρδιά του κράτους, που είναι η αστυνομία και ο στρατός, του οποίου περίοπτα ηγετικά στελέχη έγιναν ευρωβουλευτές της. Μετά την ποινική και πολιτική έκθεση που έφερε η δολοφονία Φύσσα κυρίως στην ηγετική παλιοδεξιά-

ταγμασφαλίτικη κλίκα Μιχαλολιάκου, η οποία ελέγχει τις οργανώσεις του Πειραιά, τα ανώτατα στρατιωτικά στελέχη της ΧΑ (Συναδινός) μετέφεραν την υποστήριξη τους στον πιο τυπικό και αποκομμένο τραμπούκο της συμμορίας, τον Κασιδιάρη (<https://jailgoldendawn.com/2018/04/28/>). Όχι τυχαία είναι αυτός που καλεί ανοιχτά το ρώσικο στρατό να εγκατασταθεί στην Ελλάδα, αυτός στον οποίο αποτίουν τιμές στρατιωτικά αγήματα, και αυτός που χειροκρότησαν οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ σαν συμπαράστατή τους στην Χαλυβουργία Ασπροπύργου το 2012.

Αλλά η πιο μεγάλη υπηρεσία που προσφέρει το διακομματικό καθεστώς κορυφής στην ΧΑ είναι ότι διαμορφώνει τους πολιτικούς και ιδεολογικούς όρους της ανάπτυξής της. Αυτό γίνεται κυρίως με το μακεδονικό, όπου σήμερα ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ μοιράζονται τους ρόλους του αντιεθνικιστή και του εθνικιστή αντίστοιχα ενώ στην πραγματικότητα ο πρώτος παριστάνει τον καλό και η δεύτερη τον κακό μάτσο για να προωθήσουν από κοινού τον εθνικό βιασμό της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και τον πολιτικό διχασμό του λαού της αλλάζοντας το όνομά της. Την ίδια ώρα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ βάζουν στον ελληνικό λαό το δίλημμα να θέλει μεγάλη ή μικρή αλλαγή αυτού του ονόματος, δηλαδή ένα μικρό ή ένα μεγάλο βιασμό του γειτονικού λαού και κάνουν την εξής κατανομή: Η ΝΔ δίνει όλο το συντηρητικό κόσμο βορά στην ΧΑ, ο δε

ΣΥΡΙΖΑ διαφθείρει τον αντιφασισμό κάνοντας τον να θεωρεί το «μικρό βιασμό» του ΣΥΡΙΖΑ σαν διεθνισμό. Το μοίρασμα ρόλων στο ίδιο παιχνίδι αποδεικνύεται από το ότι ο μεν ΣΥΡΙΖΑ συγκυβερνάει μαζί με τον υπερασπιστή του «μεγάλου βιασμού» ΑΝΕΛ, ο δε άνθρωπος γέφυρα μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, ο Καραμανλής ο β', υπερασπίζει τα φασιστικά συλλαλητήρια. Η απόδειξη της φασιστικής γραμμής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι όποια αποδοχή του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού έχει κάνει για το γειτονικό λαό την έχει κάνει με το επιχείρημα ότι δεν της επιτρέπουν οι διεθνείς συσχετισμοί να καταργήσει εντελώς αυτό το δικαίωμα. Άλλωστε αυτό το δικαίωμα το αρνήθηκε για την εθνική μακεδονική μειονότητα, βαδίζοντας ακριβώς στα χνάρια της μάνας του ψευτοαριστερού φασισμού-αναθεωρητισμού που είναι το ψευτοΚΚΕ.

Η άλλη βασική μέθοδος με την οποία το διακομματικό καθεστώς κορυφής, ιδιαίτερα ο αληθινός ηγέτης του που είναι σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, δυναμώνει πολιτικά και ιδεολογικά τη «Χρυσή Αυγή» είναι το πολιτικό προβοκάρισμα του αντιφασισμού από τα μέσα.

Τίποτα δεν έχει κοστίσει τόσο πολύ στο κίνημα ενάντια στη Χ.Α. και ειδικά ενάντια στο πιο μισητό της έγκλημα της, που ήταν η δολοφονία του βαθιά δημοκρατικού και ηρωικού Παύλου Φύσσα, όσο η δήθεν αντιναζιστική καθώς και η δήθεν αντικαπιταλιστική βία που είναι ενάντια στις διαθέσεις των μαζών και της οποίας ο μεγάλος πολιτικός προστάτης ήταν και είναι ο διπρόσωπος ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν τα καταστροφικά σπασίματα και οι απόρροκλητες συγκρούσεις με την αστυνομία μέσα στις γειτονίες του Πειραιά αμέσως μετά τη δολοφονία του Φύσσα το 2013 που επαναλήφθηκαν μετά σε κάθε επέτειό της, καθώς και η δήθεν εκδικητική

παρακρατική δολοφονία των δύο χρυσαυγιτών το Νοέμβριο του 2013 που διευκόλυναν τους εντελώς αμυνόμενους πολιτικά ναζι-δολοφόνους να εμφανιστούν σαν θύματα «αριστερής» βίας, εκείνα τα περιστατικά που διώξαν τον πλατύ δημοκρατικό κόσμο από το αντιναζιστικό κίνημα. Όσο αυτό το κίνημα δεν καταγγέλλει στις γραμμές του έντονα και αποφασιστικά τις χρεωκοπημένες μορφές πάλης που είναι μισητές στις μάζες όπως αυτές του εξοργιστικού ψευτοαναρχισμού καθώς και αυτές της σοσιαλφασιστικής 17νοεμβρίτικου τύπου τρομοκρατίας, και όσο δεν διαχωρίζεται με σαφήνεια από συνθήματα για «κρεμάλες», «νεκροτομεία» και «μελιγαλάδες», δηλαδή όσο δεν αποδεικνύει τις φιλειρηνικές και δημοκρατικές διαθέσεις του δεν θα μπορεί να αποκαλύπτει την πολιτική βίας και πολιτικής ανωμαλίας των ναζιζδων και των προστατών τους στο κράτος, οπότε δεν θα μπορεί να αντιπαράταξει με πολιτικούς όρους στη βία τους, οπότε πραγματικά αυτό χρειαστεί, τη μαζική, λαϊκή αυτοάμυνα.

Υπάρχουν καλοπροαίρετοι αντιφασίστες που πιστεύουν ότι μια αποφασισμένη μειοψηφία μπορεί να νικήσει με τη βία τους ναζιζδες της ΧΑ, και θεωρούν σαν δεξιά αυταπάτη το αίτημα να θεθούν εκτός νόμου από το αστικό κράτος. Το λάθος τους είναι ότι η δύναμη της ΧΑ βρίσκεται ακριβώς στην πολιτική υποστήριξη που έχει από τα άλλα κόμματα της αστικής τάξης τόσο σε επίπεδο πολιτικής γραμμής όσο και σε επίπεδο νομιμότητας και δευτερευόντως στην κρατική «στρατιωτική» της προστασία. Όταν λέμε ότι το πιο βασικό σύνθημα ενάντια στην ΧΑ πρέπει να είναι «το εκτός νόμου» εννοούμε ότι με αυτό την κύρια πολιτική ευθύνη για τη νόμιμη ύπαρξη των ναζιζδων την αναλαμβάνουν τα θεωρούμενα

δημοκρατικά ή αριστερά κόμματα, και ότι μόνο έτσι μπορούν να αποσπαστούν από αυτά οι πραγματικοί αντιφασίστες και αριστεροί και να προσχωρήσουν στο αντιναζιστικό μέτωπο και να το μαζικοποιήσουν. Αντίθετα το «θα καθαρίσουμε εμείς οι αντιφασίστες» με τους χρυσαυγίτες σημαίνει ότι τα κόμματα αυτά, ιδιαίτερα τα ψευτοαριστερά, θα μείνουν πολιτικά ανέπαφα όταν οι αντιφασίστες θα συναντάνε μπροστά τους σε κάθε βίαιη αντιναζιστική έφοδο τους την αστυνομία με την οποία θα είναι και ο πολύς κόσμος. Γι αυτό οι ψευτοαριστεροί φωνάζουν πιο δυνατά από όλους το σύνθημα: «όχι με τους νόμους, αλλά στους δρόμους».

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ καλούν στην οικοδόμηση ενός νέου μαζικού αντιφασιστικού κινήματος δεμένου με το φυσικό κορμό του που είναι το άγριο εκμεταλλεμένο από την εργοδοσία και το κροφφασιστικό κράτος φτωχό προλεταριό του ιδιωτικού τομέα. Η Α.Π. και η ΟΑΚΚΕ συμμετείχαν στις διαδηλώσεις του 2013 και του 2014 στο Κερατσίνι και κατήγγειλαν με καμπάνιες τους τις προβοκάτιες που τις έκθεσαν και τις

απομόνωσαν από το λαό. Από τότε δεν συμμετέχουν στις διαδηλώσεις των επετείων όσο οι ως τώρα βασικοί διοργανωτές τους δεν τις περιφρουρούν ούτε οργανωτικά ούτε πολιτικά οπότε διώχνουν από αυτές τον εργαζόμενο λαό και τους δημοκρατικούς ανθρώπους στις γειτονίες. Πρόκειται για αυτό που έχουμε χαρακτηρίσει δεύτερη δολοφονία του Π. Φύσσα. Αυτό το έγκλημα πρέπει και μπορεί να σταματήσει.

Πειραιάς, 17 Σεπτέμβριο 2018

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ- ΟΑΚΚΕ
www.oakke.gr, www.antinaz.gr